

Centráčik

November/2018

Občasník žiakov Spojenej školy, zložka Základná škola

„Na svete je jedna reč, ktorej všetci rozumejú. Je to jazyk nadšenia, vecí urobených s láskou a chuťou, túžbou dosiahnuť to, o čom snívame alebo čomu veríme.“

- Paulo Coelho

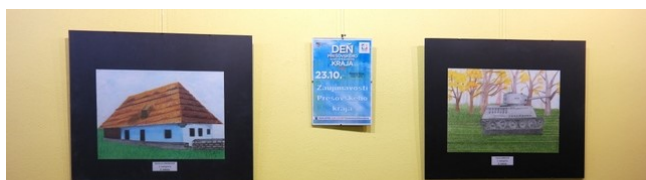

DEŇ PSK – VYSTÚPENIE DETSKÉHO SÚBORU SLNIEČKO

Imatrikulácia prvákov

Výchovný koncert 13. komnata

DEŇ PSK – VÝTVARNÁ SÚŤAŽ „ZAUJÍMAVOSTI PREŠOVSKÉHO KRAJA“

Testovanie pohybových predpokladov žiakov 1. ročníka

Vieš, čo ješ?

Steelpark Košice

Milí čitatelia!

Máte pred sebou prvé číslo nášho časopisu. Prvé tri mesiace v škole sú úspešne za nami a my vám prinášame to najdôležitejšie, čo sa za ten čas v našej škole udialo. Veríme, že nám aj v tomto školskom roku zachováte priazeň a že aj naďalej budete prispievať do obsahu Centráčika.

Dušu nášmu časopisu vdýchla v roku 2002/2003 pani učiteľka Mgr. Anna Lažová. V tomto školskom roku preberáme štafetu. Vieme, že to nebude jednoduché, ale budeme k tejto práci pristupovať čo najzodpovednejšie. Pevne veríme, že spoločnými silami sa nám to podarí.

Mgr. Erika Saloňová a Mgr. Lenka Olejárová

V tomto čísle nájdete:

Holokaust	3
Európsky deň jazykov	
Medzinárodný deň školských knižníc	4
100 rokov ČSR	6
Imatrikulácia prvákov	7
13. komnata	
Zmyselné nezmysly	8
Viem, čím budem a prečo	9
Deň PSK	10
Komparo	
Vyhodnotenie celoslovenského projektu	11
Október - mesiac úcty k starším	12
Perlorodky z našich lavíc	13
Vtipne o škole	
Keď kope múza - Jeseň našich deviatakov	14

10. septembra 2018 sme si v našej škole pri- pomenuli 2. svetovú vojnu a holokaust, najhoršie činy nacizmu, ktoré sa ľudstvu kedy mohli stať. Cieľom tejto aktivity bolo sprostredkovať žiakom minulosť, ktorá by sa už nikdy nemala zopakovať. Bol to deň plný nápadov a skvelých aktivít.

Žiaci 1. - 4. ročníka v spolupráci so ŠKD sa zamerali na tvorivú činnosť. Kresbou zobrazili najlepší pozitívny skutok, ktorý kedy urobili voči kamarátovi, rodine a na základe toho si vzájomne pomohli.

Piataci, šiestaci a siedmaci absolvovali besedu zameranú ľudské práva, dôležitosť priateľstva a vzájomnej pomoci. Na základe filmovej ukážky *Chlapec v pruhovanom pyžame* pochopili, že si majú vážiť hodnoty, ktoré v živote majú, svoju rodinu, bezpečie a pocit istoty.

Ôsmaci a deviataci sledovali film *Nedodržaný sľub*, ktorý ich veľmi zaujal. V rámci rozvoja čitateľskej gramotnosti sa žiaci 9. ročníka na hodine literatúry prečítaním príbehov snažili vcítiť do osudov ľudí, ktorí prežili toto kruté obdobie.

NAŠA OSLAVA EURÓPSKÝCH JAZYKOV

Ak s niekým hovoríš jazykom, ktorému rozumie, prihováraš sa jeho hlave.

Ak s ním hovoríš jeho vlastným jazykom, prihováraš sa jeho srdcu.

– Nelson Mandela, nositeľ Nobelovej ceny za mier, bývalý juhoafrický prezident

Koniec septembra je už tradične venovaný oslave európskych jazykov. Dňa 26. septembra si každoročne pripomíname Európsky deň jazykov, ktorý po prvýkrát usporiadala v roku 2001 Rada Európy v spolupráci s Európskou úniou ako súčasť Európskeho roka jazykov. V 45 zúčastnených krajinách sa vtedy podarilo úspešne zapojiť milióny ľudí. Hlavným cieľom tejto udalosti je zvýšiť povedomie o európskej, kultúrnej a jazykovej rozmanitosti, ktorú je potrebné zachovávať, chrániť a zveľaďovať.

Aj my sme si svojimi aktivitami pripomenuli bohatstvo jazykov v Európe a poukázali tak na význam ovládania viac ako len jedného cudzieho jazyka. V zmysle výroku „Iný jazyk znamená iné videnie sveta“ si žiaci jednotlivých tried vybrali jeden európsky štát a svoju učebňu vlastnou kreativitou a nápaditosťou autenticky premenili na danú krajinu s jej tradíciami, kultúrou a gastronómiou. Pri návšteve nemecky hovoriacich krajín sme sa započúvali do husľovej skladby od významného nemeckého skladateľa Josepha Haydna v podaní žiačky 9. ročníka, v Rusku sme ochutnali tradičný ruský čaj, v Anglicku nám naservírovali chutný koláč „apple pie“ a na našom krásnom Slovensku si pripomenuli 100. výročie vzniku ČSR porovnávaním zaujímavých slovenských a českých slov. Ani žiaci 1. stupňa neopomenuli tento deň a pri spoločnom čítaní rozprávok v anglickom jazyku sa nielen spoločne zabavili, ale súčasne hravou formou otestovali aj svoju schopnosť porozumieť textu.

V školskej klubovni sa nám v pondelok 22.10. pri príležitosti Medzinárodného dňa školských knižníc predstavili skutočné osobnosti života v 1. Československej republike. Zavítali k nám a priblížili nám svoje životné osudy osobnosti kultúrneho a spoločenského života našej spoločnej minulosti.

Osobne nás navštívil sám tatíček Masaryk a priblížil nám nielen svoj pracovný, ale aj súkromný život. Keďže sme aj obchodná akadémia, zavítali k nám aj osobnosti obchodu, miliardári 1.ČSR a to vynálezca František Křižík, úspešný muž s neľahkým osudom, a aj krajčírka a návrhárka Hanna Podolská, ktorá sa nám predviedla svoju garderóbu. Na záver sme si vypočuli ozajstnú pamätníčku Věru Sosnarovú, hrdú „Čechoslováčku“ (ako sa sama nazýva). Jej životný príbeh a poslanstvo v nás ešte dlho budú rezonovať.

Počas tohto výnimočného dňa sme mali možnosť obzrieť si a aj sa dotknúť skutočných predmetov, ktoré boli vyrobené v Československu. Boli to poštové známky, bankovky, knihy, telefón, písací stroj, hodiny, odznaky, rozličné mince... Obzvlášť cenná bola minca z roku 1918.

Naša poézia o ČSR

Baťa, to je módna značka,
pozná ho hádam každá kočka.
Kúpiť obuv, to je výhra!
S kvalitou sa Baťa vyhrál.

V knižnici je veľa kníh,
o tom, kto je Masaryk.
A čo Beneš? O ňom vieš?
Rozpoviem ti príbeh, chceš?

Skutoční to ľudia boli,
na čele Československa stáli.
A vzdelaný Štefánik,
pomáhal im ako nik.

Hovoril mi tatík môj:
„Synak môj, vojna je boj!“
Smútok v rodine nastáva,
keď smrť nad životom vyhráva.

Antónia

Náš tatíček Masaryk,
robí stojku ako nik.
28.10.1918
oslobodil od R-U nás.
Pomohol mu jeden párik
Edvard Beneš a Štefánik.
Títo ľudia veľmi zruční,
ich nápad bol veľmi funkčný.
Solidarita a sloboda
to bolo heslo národa.
Ľahké to však nemali,
aj keď vplyvných ľudí poznali.
Predsa Česi a Slováci sa radi
mali,
ich vzťahy vždy fungovali.
Stále držíme spolu,
ďakujeme za podporu.

Júlia

Spomienky

Tomáš, Tomáš – on je náš!
Vitálny bol on až-až.
Stal sa človekom spravodlivým
s pohľadom milostivým.

100 rokov Československa sme
oslávili
skutočné príbehy od skutočných
ľudí sme sa dozvedeli.

V spomienkach sa nám zachovali,
vzdaná im bola pocta a sláva,
bojovali hrdo za naše práva.

Úspešnými sa mnohí stali
a radosť medzi nás rozdali.
Pravda, bolo to náročné,
no zvládli to statočne.

Chiara, Miriam, Samuel

Storočie

Nebolo to dávno veru,
keď tento svet patrilo hnevu.
Ľudia boli zaslepení,
z čias vojenských oslabení.

Brutalita panovala,
život ľudí sužovala.
Životov tu veľa padlo,
Uhorsko tu vtedy vládlo.

No ľudia tu veľkí boli,
padli oni v čestnom boji.
Velikáni sa zrodili,
zrkadlo nám nastavili.

Štefánik bol u Francúzov,
stal sa veru známym mužom.
Beneš - to bol diplomat,
Čechov aj Slovákov mal veľmi rád.
Masaryk bol politikom,
telom, dušou katolíkom.

Nie však iba títo traja,
nielen im tu patrí sláva.
Bolo ich tu mnoho ešte,
čo režimu stáli v ceste.

Nebyť týchto veľkých ľudí,
upadneme do záhuby.
Navždy si ich ctiť budeme,
zo srdca im ďakujeme.

Chiara, Miriam, Samuel

Baťa, to je módna značka,
pozná ho hádam každá kočka.
Kúpiť obuv, to je výhra!
S kvalitou sa Baťa vyhrál.

V knižnici je veľa kníh,
o tom, kto je Masaryk.
A čo Beneš? O ňom vieš?
Rozpoviem ti príbeh, chceš?

Skutoční to ľudia boli,
na čele Československa stáli.
A vzdelaný Štefánik,
pomáhal im ako nik.

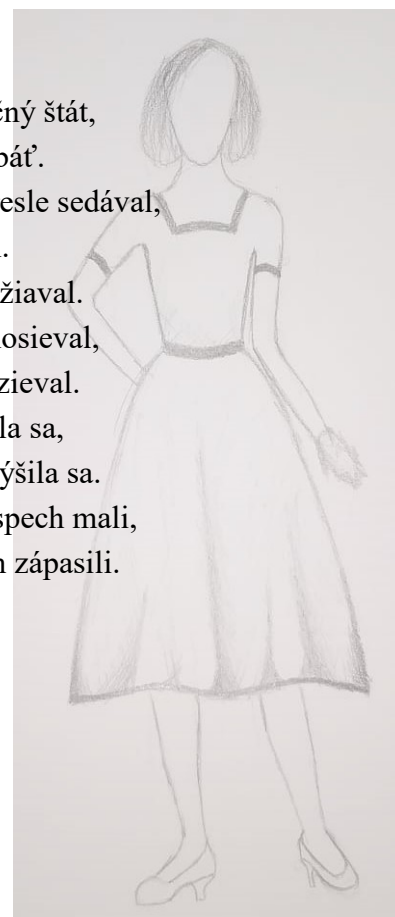
Hovoril mi tatík môj:
„Synak môj, vojna je boj!“
Smútok v rodine nastáva,
keď smrť nad životom vyhráva.

Antónia

100 rokov

je to, čo sme vytvorili spoločný štát,
nemuseli sme sa o osud náš báť.
Masaryk v prezidentskom kresle sedával,
každý deň stojku on robieval.
Zdravie svoje takto si on udržiaval.
Baťove topánky na nohách nosieval,
autom Škoda do úradu sa vozieval.
Hana Podolská o módu starala sa,
nejedna dáma jej výtvormi pýšila sa.
Vzdelaní a pracovití ľudia úspech mali,
no často s neľahkým osudom zápasili.

Miška, Sabína, Bianka,
Peťo, Ľuboš, 8.AZ

Kniha priateľstva

Aktivitou Kniha priateľstva skupina starších detí tvorila obrázkový slovník českých a slovenských slovíčok. K ilustráciám priradováli dvojjazyčné výrazy, ktoré vyhľadali na internete. Spoznali mnoho nových slov, pre nich doteraz neznámych. Ba pozastavili sa aj nad tým, koľko slov je v češtine a slovenčine podobných. Kniha vznikla na pomoc priateľom, aby si navzájom lepšie porozumeli.

100. výročie Československej republiky

Minulosť nášho národa sa bytostne dotýka každého jedného z nás. Ako dospelých, tak aj detí a mládeže. História svojho národa si nesieme so sebou po celý život.

V uplynulých dňoch sa o našom národe rozprávalo veľa. Boli a stále sme neoddeliteľnou súčasťou veľkých historických udalostí, o ktorých počul snáď každý občan tejto krajiny. Naši deviataci neboli výnimkou. Množstvo informácií prijímali nielen z televíznych obrazoviek, ale aj z hodín dejepisu či slovenského jazyka v rámci Medzinárodného dňa školských knižníc. Boli a sú aj takí, ktorí sa nad tým, čo sa stalo, zamysleli...

Tu je jeden z nich:

*Pred viac ako sto rokmi vrela v hlavách slovenských a českých politikov myšlienka založenia spoločného štátu. Nebol to ľahký boj. Z jednej strany boli utláčani maďarizáciou a z druhej chceli presadiť svoje národné ciele. Najlepším riešením bolo spojenie Česka a Slovenska do jedného štátu, ale to museli najprv prehrať prvú svetovú vojnu. A oslobodiť sa spod vplyvu Nemecka. To sa im nakoniec podarilo. Za to všetko vďačíme politikovi a hrdinovi Milanovi Rastislavovi Štefánikovi, ktorý nielen zorganizoval Česko-slovenské légie, ktoré bojovali po boku dohodových mocností za vznik nového štátu *Slovákov a Čechov, stal sa podpredsedom Československej národnej rady, ale jednoducho myslel na budúcnosť nášho národa a aj na nás. K tejto spoločnej myšlienke sa prikláňal aj E. Beneš, M. Dula, ktorý sa stal prvým predsedom Slovenskej národnej strany, A. Hlinka, V. Šrobár a tiež aj T. G. Masaryk, ktorý sa stal prvým prezidentom v novom spoločnom štáte Československo. Boli to ľudia, ktorí ochotne bojovali v presadzovaní svojich názorov a tiež slúžili vlastnému národu.*

Jeden človek by to sám nikdy nezvládol. Mali by sme si uvedomiť, že ak chceme niečo dokázať a dosiahnuť svoj cieľ, ruku k spoločnému dielu by mal priložiť každý. Ako raz povedal M. R. Štefánik: "Zvíťazíme, ak budeme my, Česi a Slováci vždycky po boku. Keď sa podarí niekomu nás rozdeliť, potom bude s nami zle. V jednote je sila. Prvou zásadou nášho boja je jednota a svornosť. To si, bratia, pamätajme."

Majme radi našu zem, pretože v nej sa skrýva obrovský kus histórie. Za to všetko, čo sa v nej odohralo, by sme si ju mali chrániť a byť na ňu právom hrdí. Verím, že si s láskou a hrdosťou budeme našu minulosť zachovávať aj pre ďalšie generácie.

Miška Surdeníková, 9.A

SLÁVNOSTNÁ IMATRIKULÁCIA PRVÁKOV 2018

Pre našich malých prvákov bol 8.november 2018 veľmi netradičný deň. Žiaci deviataho ročníka v spolupráci s pani učiteľkami pre nich pripravili krásnu slávnosť - prijatie prvákov do cechu žiackeho na Spojenej škole.

Aj keď prvé týždne a mesiace v novom prostredí pre mnohých prváčikov neboli najľahšie, vynaložili veľkú mieru úsilia a trpezlivosti a všetci to úspešne zvládli. Vo svojom programe ukázali, že vedia spievať, tancovať, počítať a dokonca aj rozprávať po anglicky. Na tvárach rodičov bolo vidieť dojatie, hrdosť a spokojnosť.

Pasovanie do žiackeho cechu vykonali deviataci Andrej, Laura a Michaela, ktorí sa zároveň stali ich krstnými rodičmi. Po spoločnom vyslovení prváckeho sľubu, boli prváčikovia pasovaní veľkou ceruzou a stali sa právoplatnými žiakmi Spojenej školy. Každý žiak si prevzal medailu, imatrikulačnú čiapku a z rúk riaditeľky školy RNDr. Márie Makutovej imatrikulačný list na pamiatku. Prekvapením pre najmenších oslávencov boli chutné muffinky so sviečkami, ktoré za spevu pesničky sfúkli a zaželeli si pranie. Po odznení pesničky sa prváci rozbehli ku rodičom, ktorí ich za krásne výkony vystískali a pochválili. V spoločnosti učiteľov si rodičia pochutili na káve a sladkých koláčikoch. Aj pre prvákov bolo pripravené chutné občerstvenie.

Tento deň bol výnimočný pre žiakov, rodičov, ale aj pre učiteľov. Škola je miestom, kde sa stretáva, spolupracuje a spoločne sa teší spoločenstvo ľudí, ktorých spája krása, múdrosť a porozumenie.

13. komnata

Dňa 29.11. sa žiaci 7., 8. a 9. ročníka zúčastnili výchovno-motivačného predstavenia s názvom 13. komnata. Prostredníctvom hudby, motivačného slova a príbehov zo života nám traja muzikanti priblížili témy týkajúce sa dôležitosti rodinného života, postavenia rodičov v našom živote, dôležitosti priateľstva, vzdelania, športu a uvedomenia

si základných životných hodnôt. Ukázali tú správnu cestu, po ktorej majú mladí kráčať tak, aby sa vyhli zlu, drogám, alkoholu a ostatným závislostiam. Empatia a dobro, to sú tie základné pojmy, ktoré majú byť v hodnotovom rebríčku mladého človeka na najvyššom mieste.

Predstavenie sa žiakom veľmi páčilo a určite si z neho veľa odniesli.

Lívia Špiková, 9.A

Zmyselné nezmysly

Nehľadajme vo všetkom logiku, dajaký zmysel, nebudme v zajatí stereotypov! Nastal čas na nonsens, čas na NE-ZMYSLY.

Pojem nonsens, čiže literatúra, v ktorej prevláda dajaký nezmyselný dej či veci, ktoré sa len ťažko stanú skutočnými, zvládli naši piataci nielen teoreticky, ale bravúrne sa s touto tematikou „vyhrali“ aj vo vlastnej tvorbe. Tvorili veselé príbehy, ktoré nielen prečítali, ale doplnili ich aj o kostýmy, ktoré si obliekli. Ponorili sme sa do sveta nezmyslov, popustili uzdu fantázii a viezli sa na „nezmyselnej“ vlne.

Ferko Mrkvička zo Slovenska

Ferko Mrkvička býva na Slovensku v hlavnom meste Moskva.

Raz si chcel uvariť volské oká, zbehol do školy, kúpil hrušky, prišiel domov a uvaril pečené citróny. Ešte sa mu zachcelo masla. Zbehol preto do kaderníctva, kúpil chlieb, vošiel do chlievika a upiekol čaj.

Keď sa najedol, vyšiel vonku. Prechádzal sa po mrakodrape. Zakopol a leteeeel... trafil vtáka, rybu, učiteľa, obrie bábätko, helikoptéru, žirafu a slona, skriňu, sovietskeho vojaka, Bratislavu, knihu, nemecký tank Evžen, mimozemšťana, gitaru, macka Pú, Palčekovho ocka, U.F.O., Jupiter, šaška počmáraného, tisícnohú stonožku, auto, odrazil sa od slnka, odkopol ho mimozemšťan a on leteeel a trafil vesmírnu loď Apolo 11, preletel okolo ghous levijatona, okolo zvyšku základne degasi, preletel okolo aurory, trafil símot, odrazil sa od kiklopa a od prawn sjutu a zobudil sa v posteli. „Bol to iba sen?“

Šimon Macko

Had športovec

Bol had, mal rád
prechádzky po meste.
Obul si topánky
vyrazil na tanky,
a tam si vyzul topánky.

Jedol obed príborom,
lyžičkou a vidličkou.

Ráno vstáva do školy,
k učeníu sa vždy strojí.
Hrebeňom si vlasy spojí,
každý sa ho vtedy bojí.

Loptu má vždy pod pazuchou,
vykoppne ju jednou rukou.

Lenže...

Večne sa bojí
pavúkov.

Bianka Semaníková

Grilovačka

Sadla mačka na kozub,
daj mi gazda kus pod zub.
Kus klobásky, za hlt vínka,
nech sa mi tu dobre spinká.

To je super grilovačka
prišla k nám aj korytnačka.
Schmatla ona jednu párku
a už bola pri akváriu.

Tadeáš Cocuľa

Chorý tučniak

Plával v piesku tučniak malý,
namáčal si zobák celý.
Z toho kýchal ako taký malý ba-
culiak.

Uzdravil sa až nad ránom,
dal si čajík s paralenom.

Katarína Vygodová, 5.A

Ja, Svidníčan

Keď som išiel cez Svidník,
spadol na mňa vrtuľník.
Ležím pod tým vrtuľníkom,
hádzem chrumky malým psíkom.

Keď som išiel cez Košice,
hádali do mňa rukavice.
Rukavice rád ja mám,
na večeru si ich dám.

Keď som išiel cez Poprad,
postavil som z piesku hrad.
Keď som išiel zo Žiliny,
dali mi tam ružovej hlíny.

Svidník - to je mesto hladné,
tu vás nikto neprepadne.

Šimon Macko

Vôňa dreva

Smetiar, hasič, ba aj domový dôverník... Predstava o budúcom povolání nebola v mojom detstve úplne jasná a s pribúdajúcimi rokmi sa sústavne menila. Pamätám si ako by to bolo včera, keď som ako škôlkar pricupital k oknu zakaždým, keď na naše sídlisko prifrčalo smetiarske auto. Nič krajšie som doposiaľ nevidel. Obrovský oranžový voz so svetielkujúcim majákom, ktoré vo svojich útrobach dokázalo pohltiť neskutočné množstvá odpadkov. Túžil som sedieť za volantom toho auta a vyskúšať si funkcie všetkých jeho tlačidiel.

Keďže ma od malička vždy fascinovala voda a priťahovali nebezpečné situácie, povolanie hasiča bolo pre mňa priam stvorené. Hasičská uniforma a predstava výjazdu na hasičskom aute boli dlho mojim snom, až kým som nezistil, akú moc má domová dôverníčka v našom bloku. Vlastnila totiž kľúče od hydrantu, od najtajomnejšieho miesta pod schodiskom, ktoré som vždy túžil preskúmať a zistiť ako v skutočnosti funguje. Nepodarilo sa mi to a pani domovníčka je dodnes šťastná osoba. Kľúče od hydrantu totiž majiteľ stále nezmenili.

Vôňa dreva ma obklopovala od malička, môj ocko je povolaním stolár a už od útleho detstva ma zapájal do výroby nábytku. S hrdosťou a hrejivým pocitom pri srdci dnes pozerám na drevené diela, ktoré zútulňujú nielen náš domov, ale i domovy našich blízkych. Ocko mi stále vravieval, že remeslo má zlaté dno. Ako malý chlapec som tomu nerozumel, ale postupom času zisťujem, že mal pravdu. V dnešnej dobe, keď každý chce byť vysokoškolákom, nehládajac na svoje schopnosti a nadanie, je nedostatok kvalitných robotníkov veľký. Môj ocko so svojou láskou k drevu a dôsledne prevedenej práci precestoval celú Európu aj časť Ameriky a zúčastnil sa na významných stolárskych projektoch.

Dospel som k záveru, že človek nemusí mať vysokú školu ani množstvo titulov, aby ho ľudia uznávali a vážili si to, čo robí. Ak je niekto šikovný, vytrvalý, zodpovedný, ochotný napredovať vo svojom odbore a nebojí sa žiadnej práce, ale naopak, práca je jeho záľubou a potešením, dokáže omnoho viac ako lekár alebo právnik bez lásky k svojmu povolaniu. Mojim snom v tejto chvíli je byť ako môj ocko – každé ráno, keď budík ohlásí začiatok nového dňa, tešiť sa na to, koho poteším svojou svedomitou prácou s vôňou dreva.

Maxim Braslavský, 6.A

Deň Prešovského samosprávneho kraja

V rámci dní Prešovského samosprávneho kraja pod názvom Dvere dokorán, ktoré pravidelne už od roku 2007 PSK organizuje, sme sa zapojili do bohatého sprievodného programu a pre návštevníkov školy sme pripravili rôzne špeciálne aktivity ako výtvarná súťaž pre žiakov našej školy, milé vystúpenie pre seniorov nášho mesta z Domova dôchodcov Svida, ale aj čítaním rozprávkových kníh s deťmi z materskej školy.

Výtvarnej súťaže sa žiaci zhostili s veľkou zodpovednosťou. Rôznymi výtvarnými technikami a postupmi sa pokúsili zvečniť nesmierne množstvo unikátnych historických pamiatok Prešovského kraja. Spod ich rúk sa vynárali majestátne hrady a zámky, vojenská technika a pamätníky, drevené kostolíky ako aj exponáty ľudovej architektúry v skanzene. Za svoju kreativitu a originálne vnímanie okolitého sveta si malí i veľkí umelci vyslúžili obdiv.

Žiačky strednej školy - Simona Siroková, Tatiana Vasilenková, Sabína Krajkovičová a Anastázia Bobáková z druhého ročníka sa zase rozhodli deťom v Materskej škole Generála Svobodu vo Svidníku čítať rozprávkové knihy. Aj keď takéto malé deti knihy samé čítať ešte nevedia, už v útlom veku v nich chceli vzbudiť rozvíjanie fantázie, predstavivosti a hravosti, kladný vzťah ku knihám, a naučiť ich hravou formou poznávať význam kníh v živote človeka. Taktiež im zahrali krátke bábkové divadielko O troch prasiatkach, a tak pomocou morálneho ponaučenia, ktoré vyplývalo z divadielka, poukázat na dôležitosť stavania pevných základov v živote.

Prijemné chvíle a úsmev na tvári našim dôchodcom vyčarili krásnymi ľudovými piesňami, tancami a humorným slovom žiaci a žiačky základnej školy. Dôchodcovia sa zase účinkujúcim odmenili úprimným potleskom.

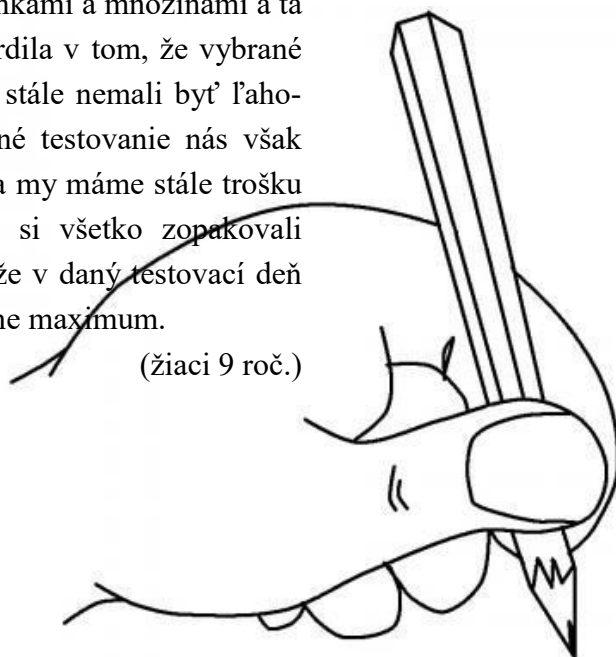
Komparo

Kým žiaci všetkých ôsmich tried našej školy vstávali vo štvrtok 15.11. ráno do školy v bežnom „režime“ (jedni znudene, s nechutou, iní s radosťou a nadšením), my deviatci sme si na seba v tento krásny deň uplietli poriadny bič. Dobrovoľne sme sa rozhodli „trpieť“.

Keďže práve tento školský rok je pre nás životne dôležitý a viac – menej sami rozhodujeme o svojej budúcnosti (pokiaľ sa nám do toho nepripleťú naši rodičia), rozhodli sme sa dobrovoľne podstúpiť testovanie, ktoré nás utvrdí v tom, že sa máme konečne zobudiť a začať na sebe makať.

Hodinu sme sa trápili s číslami, zlomkami a množinami a tá druhá nás utvrdila v tom, že vybrané slová by nám stále nemali byť ľahostajné. Ozajstné testovanie nás však ešte len čaká a my máme stále trošku čas, aby sme si všetko zopakovali a sme si istí, že v daný testovací deň zo seba vydáme maximum.

(žiaci 9 roč.)

Vyhodnotenie celoslovenského projektu

Vyhodnotenie 14. ročníka celoslovenského projektu Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice k Medzinárodnému dňu školských knižníc 22. októbra 2018.

Do celoslovenského projektu sa prihlásilo **213 školských knižníc v základných školách a stredných školách s celkovým počtom 41 926 účastníkov podujatí.**

Kritériá hodnotenia celoslovenského projektu

Odborná porota, zložená zo zástupcu vyhlasovateľa celoslovenského projektu a dvoch zástupcov školských knižníc, nehodnotila podujatie 12 školských knižníc. Dôvodom ich vyradenia z hodnotiaceho kola boli formálne chyby (nesplnenie povinnej elektronickej registrácie podujatia, odoslanie popisu podujatia po uzatvorení celoslovenského projektu a nezriadenie školskej knižnice v súlade s platným právnym stavom). Do hodnotiaceho kola celoslovenského projektu postúpilo 201 školských knižníc.

Odborná komisia hodnotila podujatia v troch kategóriách. V kategórii A hodnotila, či bolo **podujatie v súlade s vyhlásenou témou „Skutočné knižnice – skutočné vzdelávanie: 100 rokov od vzniku Česko-Slovenska“**, a to hodnotiacimi známkami v škále od 0 bodov do 20 bodov. V kategórii B hodnotila **originalitu a vtipnosť realizovaného podujatia**, a to hodnotiacimi známkami v škále od 0 bodov do 20 bodov. V kategórii C hodnotila **úroveň popisu podujatia po formálnej stránke – úplnosť povinných údajov**, a to hodnotiacimi známkami v škále od 0 bodov do 10 bodov.

Po sčítaní bodov udelených jednotlivými členmi odbornej komisie bolo určené výsledné poradie zúčastnených školských knižníc. **Naša škola získala 109 bodov** a sa umiestnili sme sa tak na výbornom **22. mieste** spomedzi 201 hodnotených školských knižníc. Naše poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa podieľali na príprave, propagácii a realizácii tohto krásneho dňa a takýmto spôsobom sme si pripomenuli sté výročie vzniku spoločného štátu Čechov a Slovákov.

Mgr. Erika Saloňová, vedúca školskej knižnice

Výsledky Olympiády zo slovenského jazyka a literatúry

- školské kolo

Michaela Surdeníková, 9. AZ

Veronika Jurečková, 9.AZ

Iveta Jurková, 8.AZ

Bianka Jackaninová, 8. AZ

Odvážnym babám srdečne blahoželáme!!

Vianočný čas je krásny, čarovný a prežívame ho so svojimi blízkymi. Trávime s nimi nezabudnuteľné chvíle.

V zime pred Vianocami sme so sestrou rady chodili k babke a dedkovi. Babka stále piekla voňavé koláče a my sme jej s láskou pomáhali. Vymiesili sme cesto a vykrajovali z neho medovníkové domčeky, srdiečka, hviezdičky, anjelov, kostolíky a rôzne iné dobroty. Veľmi sa mi páčilo, ako sme si pritom spievali vianočné koledy. Babka nám rozprávala svoje zážitky z detstva. My sme ju počúvali s nadšením. Dedko občas prišiel skontrolovať, ako nám to ide. Vôňa koláčov sa šírila po celom dome. Bola to vôňa Vianoc. Nemohli sme sa dočkať, kedy ich ochutnáme. Veľa sme sa spolu nasmiali aj žartovali. Keď sme dopiekli, sadli sme si k stolu a pili teplý čaj. Babka doniesla album a ukazovala nám svoje staré fotky, na ktorých bola malá ako my dve. Rozprávala nám o tom, aké to niekedy bolo a ako sa ona tešila na Vianoce a darčeky.

So starými rodičmi sme zažili veľa krásnych chvíľ, na ktoré sa nedá len tak zabudnúť. Pevne verím, že tých chvíľ bude ešte oveľa viac.

Laura Surdeníková, 7.A

Už od detstva sa o mňa starali moji starí rodičia. Som za to rada, pretože mám na nich veľmi pekné a nezabudnuteľné spomienky.

Mala som približne rok, keď ma moji rodičia odviezli k starým rodičom. Dedko na ten deň stále spomína s úsmevom na tvári. Dopodrobna si pamätám dni strávené s nimi. Učili ma čítať. Počítala som na kalkulačke, vyfarbovala dedkove kresby a inokedy som maľovala na drevené dosky, tabuľu alebo si to schytil chodník zafarbený kriedou. V lete sme spoločne s babkou polievali kvety. V teplejších dňoch som sa zvykla hrať na pieskovisku a strieľať z luku. Pamätám si ako som sa so záujmom prizerala na to, ako z obyčajnej látky vedela babka ušit' na šijacom stroji rôzny kus oblečenia. Z nudy som vždy počítala gombíky, ktoré mala babka vo veľkej nádobe a hľadala som danému gombíku pár. V zime sme stavali snehuľakov a chodili sme do lesa. Samozrejme, nechýbali ani spoločné výlety a prechádzky.

Moje detstvo a spomienky na starých rodičov sú jedným slovom nezabudnuteľné.

Kristína Potomová 7.AZ

„Necití si starobu znamená ráno demolovať dom, kde máme v noci spať.“

- Alphonse Karr, francúzsky kritik, novinár a románopisec 1808 - 1890

Moja babka je jeden úžasný človek. Mam ju veľmi rada.

Babka miluje deti a najviac nás, vnúčatá. Už od prvých chvíľ v mojom živote ma pravidelne kočikovala, keď bola moja mamka zaneprázdnená. Hneď ako nastúpila do práce, bola to babka, ktorá sa o mňa starala. Venovala sa mi, spolu sme sa hrali, čítali obrázkové knihy, tancovali a spievali. Keď som nastúpila do škôlky, chodievala po mňa.

Medzi jej záľuby patrí čítanie kníh. Spolu chodíme do Bibliobusu, kde si knihy vypožičiavame. Babka mi vraví, aby som knihy čítala aj ja. Taktiež rada cestuje na dovolenky a spoznáva nové miesta. Najčastejšie cestujeme do Košíc, do obchodov na nakupovanie. Má veľmi dobrý vkus, vie čo je moderné a radí mi pri výbere oblečenia. Najradšej by mi kúpila všetko, čo mi vidí na očiach. Rada sa pekne oblieka, sleduje módu a obľubuje turecké seriály. Vie pekne vyšívvať a štrikuje nové veci.

Vážim si svoju babku a raz by som chcela byť ako ona.

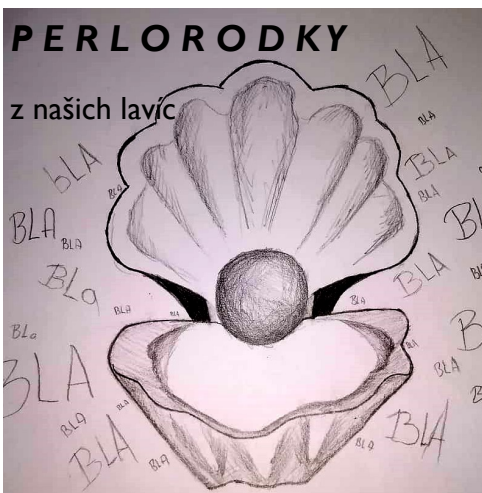
Emma Miňová, 7.A

Moja stará mama po príchode z práce vedela, aký bude mať program. Čakala som ju s karimatkou, dekou a nedočkavosťou v očiach. Každý deň sme spolu chodili k nášmu "moru" (bolo to malé jazierko). Cestou sme stretli našu susedku, ktorá mi dávala jablká, ktoré som málokedy zjedla. Pri "mori" sme si rozložili deky a karimatku. Keď sa ochladilo, vrátili sme sa domov. Občas nás zastihla aj letná búrka. Takto sa to opakovalo celé leto. Keď som už toho mala dosť, tak som našej susedke povedala: „Jablká nechcem, nedávajte mi ich aj tak ich nejem!“ Babka iba pokrútila hlavou a prevrátila oči. Pri "mori" mi vysvetlila, že takto sa nerozpráva.

Spolu sme spomínali, ako sme ešte s mojimi rodičmi bývali u starých rodičov. Ako som každé víkendové ráno vtrhla babke do spálne a prichystala jej oblečenie a potom som k nim vhupla do postele. Na chvíľu som si zdriemla a už som mala nachystané raňajky. Po uvarení obeda sme sa s babkou a mamkou vybrali vonku, kde ma čakal dedko s mojou obľúbenou zábavou. Bolo to vozenie na fúriku po celej dedine. Mamka sa za nás hanbila a dookola opakovala, že na vozenie mám kočík, nie fúrik. Ako som rástla, tak sa naše aktivity menili. Raz to bolo zbieranie hřibov, inokedy chytanie rýb. Minulý rok v zime sme sa chodili korčuľovať na rybník. Spolu s rodičmi a kamarátmi sme hrali hokej.

Všetci na tieto chvíle spomíname s nostalgiou a radosťou.

Sofia Drimáková, 7.A

Aj toto dokážu naši žiaci

- robot - vzor mužského rodu
- more = vzor stredného rodu
- nekonečník = konečník
- močovníky = močovody
- borovica bláznivá = borovica plazivá
- kukľači = kukláči
- Prestávka je prerušenie hodiny, keď nám treba na WC alebo sa najesť... = Prestávka (pauza) je prerušenie prúdu reči na istý čas...

Vtipne o škole

- Ako sa volal Pribinov syn? - pýta sa pani učiteľka.
- Pribináčik, - odpovie žiak.

Učiteľka hudobnej výchovy sa pýta Janka:
- Janko, aké poznáš bicie nástroje?
- Remeň môjho otca.

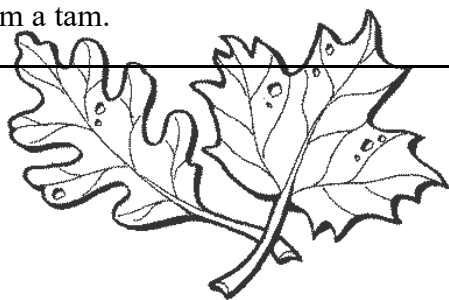
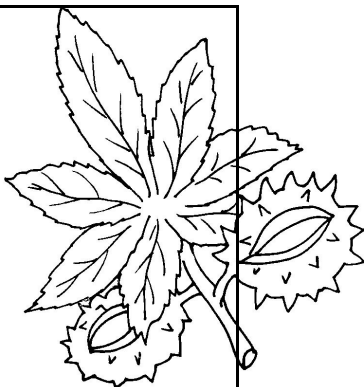
V škole sa pýta učiteľka:
- Povedz, Miško, čo sa dáva do jaterníc?
...
- Ty nevieš? Ved' si mäsiarov syn.
- Však preto. Keď vyzradím, otec má zabije.

V triede sa otvorila dvere a hneď sa zase zatvorila. Učiteľ sa pýta:
- Kto to bol?
- Prievan.
- A čo chcel?

Jeseň našich deviatakov

Jeseň- najkrajšie obdobie v roku.
Listy majú pestrú farbu,
vtáčiky už odlietajú na dovolenku,
Medveď už spí v brlohu.
Prechádzam sa jesennou prírodou,
teplý vánok mi prešiel tvárou.
Cítim vôňu lesa!
Je tu jeseň, tešme sa!

Všetko farbami ožilo,
les dozlatista sfarbilo.
Listy na zem padajú,
a deti sa s nimi hrajú.
Starším s úrodou pomôcť treba,
lebo je jej predsa veľa!
Jemný mrázik nám líčka štípe,
po horúcom lete zima príde!
Po horúcom, krásnom lete
prišla studená a temná jeseň.
Pri pohľade von oknom sa
náš pohľad rozplýva nad
krásnym farebným lístím,
ktoré si lieta sem a tam.

Prišla jeseň, odišlo leto,
no stromami to začalo.
Vetrík jemný pofukuje
a snežik jemne poletuje.
Zima je tu zachvíľ očku
a Perinbaba si poskáče o chvíľ očku.
Čoskoro nás zakryje biela perina,
Zbohom, naša teplá krajina.

Ako kvet rozkvitne v prvý jarný deň,
ako včielky poletujú a zbierajú pre nás peľ.
Ako už leta máme naozaj dost',
tak prichádza k nám zďaleka nový host'.
Prichádza k nám pomaličky,
babka už pečie buchtičky.
Stromy spievajú pestrými farbami,
jeseň je tu – fakticky.

*Mám rada ten čas,
ked' vietor pomáha listy tratiť stromom.
Ked' les hýri farbami
a slnečné lúče dopadajú na krajinu a
roztápajú jemne zamrznutú trávku.*

Prišla jeseň, listov veľa,
ale stromy bez šiat – beda!
Ľudia bundy zo šatníka vyťahujú,
ale stromy bez šiat budú!

Prispievatelia: žiaci Spojenej školy

Ilustrátorky: Barbora Siroková, Laura Surdeníková

Adresa: Spojená škola, ZŠ
Centrálňa 464
089 01 Svidník

E-mail: zakladna@spojenaskolask.sk

tel. 054/788 2042

Informácie: www.spojenaskolask.sk

Časopis Centráčik vychádza od školského roku 2002/2003 pod vedením Mgr. Anny Lažovaj ako občasník žiakov Spojenej školy, zložky ZŠ. Od školského roku 2018/2019 vychádza pod vedením Mgr. Eriky Saloňovej a Mgr. Lenky Olejárovej.

Zdroje obrázkov

<http://kultmix.cz/potlesk/>

<https://www.dobrarada.sk/clanok/jesenne-predlohy-na-malovanie.html>

<https://androidportal.zoznam.sk/2015/12/navod-pridajte-whatsapp-novych-smajlikov/>

<https://icon-icons.com/id/icon/pencarian/47686>

Zima

Vietor spieva do ucha,
príde veľká zimucha.
Sneh bubnuje dobré správy,
prikryjem vám polia, sady.
Metelica veselo si tancuje,
deťom snehové kúzlo ukazuje.
Mrázik štípe na líca,
až ma trasie zimnica.

Antónia Červeňáková, 5.A

So zimou Vianoce prichádzajú, radost' do detských očí
prinášajú.

Prežite ich v kruhu blízkych duší, nech láska a šťastie
z vás srší.